

— Искать само.

— Лепавцова давахте ли за поръчителъ?

— Не помня да съмъ канилъ Лепавцова.

— Има едно обстоятелство, че Лепавцовъ отказалъ да ви поръчителствува съ фирмата си брация Лепавцови, а се съгласилъ да ви поръчителствува просто като Лепавцовъ.

— Азъ не помня да съмъ предлагалъ на Лепавцова да ми стане поръчителъ. Не дѣйте ме заплита г-нъ прокуроре.

— Азъ искамъ да се установи истината.

— Азъ отговорихъ четири пѣти до сега.

Защ. Марковъ: Обвиняемия казва, че познава Д. П. Стайкова отъ дълги години, послѣдното имъ свидѣние кога е било?

Подсжд. Т. Георгиевъ: Въ 1888 год. прѣзъ мѣсець Юния или Юлия, когато отивахъ за Панагюрище; виждахме се въ Пазарджикъ на Шишковия ханъ.

— Прѣзъ тая година говорихте ли съ Д. П. Стайкова за избори и въобще за политика?

— Азъ казахъ, че когато заминахъ отъ София за Панагюрище, като не бѣхме се виждали отъ прѣди двѣ години, срѣщнахме се въ Шишковия ханъ и говорихме за политика и за избори и даже се скарахме, защото той е отъ противната партия.

— Когато свидѣтеля Здравковъ е билъ въ София, говорили ли сж съ подсждимия Т. Георгиевъ нѣщо относително Д. П. Стайкова?

— Не. Нищо подобно.

Чл. подполков. Галушки: Кога сте биле чиновникъ, при васъ се явилъ Тюфекчиевъ и ви казалъ, че ще получите писмо отъ градоначалството, но то не се касае до никаква работа, а просто искатъ да ви видятъ почерка, значи запознати сте биле. Прѣвъ пѣтъ кога се запознахте?

— Първи пѣтъ тогава се запознахъ. Той работеше долу, а азъ горѣ, дойде при мене препоръча ми се и ми каза за писмото. Азъ му отговорихъ, че съмъ получилъ такова писмо, и прѣди 1½ ч. отговорихъ. Послѣ научихъ, че това било по случай на избориѣ, защото нѣкой си Т. Георгиевъ писалъ писмо нѣкому си, а като искаше властта да знае кой е тоя човѣкъ помислили да не съмъ азъ, та за туй искали моя почеркъ.

— Това кой ви съобщи?

— Тюфекчиевъ.